

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 31. januára 2023 *

„Odvolanie – Štátna pomoc – Články 107 a 108 ZFEÚ – Pomoc na reštrukturalizáciu – Bankový sektor – Fáza predbežného preskúmania – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Reštrukturalizačný plán – Závazky prijaté dotknutým členským štátom – Opatrenia na rozdelenie bremena – Konverzia podriadeného dlhu na vlastný kapitál – Držitelia dlhopisov – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť – Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – Aktívna legitímácia – Priamo a osobne dotknutá fyzická alebo právnická osoba – Porušenie procesných práv zainteresovaných strán – Nezačatie formálneho vyšetrovacieho konania – Článok 108 ods. 2 ZFEÚ – Pojem ‚dotknuté osoby‘ – Nariadenie (EÚ) 2015/1589 – Článok 1 písm. h) – Pojem ‚zainteresovaná strana‘ – Vnútroštátne opatrenia zohľadnené Európskou komisiou – Nepripustnosť žaloby“

Vo veci C-284/21 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktoré 3. mája 2021 podala

Európska komisia, v zastúpení: K. Blanck a A. Bouchagiar, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Anthony Braesch, bydliskom v Luxemburgu (Luxembursko),

Trinity Investments DAC, so sídlom v Dubline (Írsko),

Bybrook Capital Master Fund LP, so sídlom v Grand Cayman (Kajmanie ostrovy),

Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, so sídlom v Grand Cayman,

Bybrook Capital Badminton Fund LP, so sídlom v Grand Cayman,

v zastúpení: A. Champsaur, avocate, G. Faella, L. Prosperetti a M. Siragusa, avvocati,

žalobcovia v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

* Jazyk konania: angličtina.

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda L. Bay Larsen, predsedovia komôr A. Arabadžiev, E. Regan (spravodajca), M. Safjan, P. G. Xuereb, D. Gratsias a L. Arastey Sahún, sudcovia F. Biltgen, I. Jarukaitis, N. Jääskinen, N. Wahl, I. Ziemele, J. Passer a M. Gavalec

generálny advokát: A. Rantos,

tajomník: M. Longar, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 4. apríla 2022,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 21. júna 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 24. februára 2021, Braesch a i./Komisia (T-161/18, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2021:102), ktorým Všeobecný súd zamietol námietku neprípustnosti vznesenú v rámci žaloby, ktorú podali na základe článku 263 ZFEÚ pán Anthony Braesch a spoločnosti Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP a Bybrook Capital Badminton Fund LP (ďalej len „Braesch a i.“), v ktorej sa navrhovalo zrušenie rozhodnutia Komisie C(2017) 4690 final zo 4. júla 2017, týkajúce sa štátnej pomoci SA.47677 (2017/N) – Taliansko, nová pomoc a zmenený reštrukturalizačný plán spoločnosti Banca Monte dei Paschi di Siena (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Nariadenie (EÚ) 2015/1589

- 2 Článok 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 [ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9), nazvaný „Vymedzenie pojmov“, znie:
„Na účely tohto nariadenia platia nasledujúce vymedzenia pojmov:
...
b) „existujúca pomoc“ je:
...
ii) schválená pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálna pomoc, ktoré boli schválené Komisiou alebo Radou [Európskej únie];
...
c) „nová pomoc“ je každá pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci;

...

- f) ‚neoprávnená pomoc‘ je pomoc zavedená v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ;
- g) ‚zneužitie pomoci‘ je pomoc použitá príjemcom v rozpore s rozhodnutím prijatým podľa... článku 4 ods. 3... tohto nariadenia;
- h) ‚zainteresovaná strana‘ je akýkoľvek členský štát a akákoľvek osoba, podnik alebo združenie podnikov, ktorých záujmy by mohli byť ovplyvnené poskytnutím pomoci, najmä príjemca pomoci, konkurujúce si podniky a obchodné združenia.“

- 3 Článok 4 tohto nariadenia s názvom „Predbežné preskúmanie notifikácie a rozhodnutia Komisie“ vo svojich odsekoch 3 a 4 stanovuje:

„3. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že nevznikli žiadne pochybnosti o zlučiteľnosti notifikovaného opatrenia s vnútorným trhom, pokým spadá do rámca článku 107 ods. 1 ZFEÚ, rozhodne, že opatrenie je zlučiteľné s vnútorným trhom (ďalej len ‚rozhodnutie o nevznesení námietok‘). Rozhodnutie určí, ktorá výnimka zo ZFEÚ sa použila.

4. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že vznikli pochybnosti, čo sa týka zlučiteľnosti notifikovaného opatrenia s vnútorným trhom, rozhodne o začatí konania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ (ďalej len ‚rozhodnutie o začatí formálneho vyšetrovacieho konania‘).“

- 4 V článku 6 uvedeného nariadenia sa pod názvom „Formálne vyšetrovacie konanie“ v odseku 1 uvádza:

„Rozhodnutie o začatí formálneho vyšetrovacieho konania zhrnie relevantné skutkové a právne otázky, zahrnie predbežné posúdenie Komisie o povahe navrhovaného opatrenia ako pomoci a vysvetlí pochybnosti o jeho zlučiteľnosti s vnútorným trhom. Rozhodnutím sa vyzve dotknutý členský štát a iné zainteresované strany, aby predložili pripomienky v stanovenej lehote, ktorá spravidla nepresiahne jeden mesiac. V riadne odôvodnených prípadoch môže Komisia stanovenú lehotu predĺžiť.“

- 5 Článok 9 nariadenia 2015/1589, nazvaný „Rozhodnutia Komisie o ukončení formálneho vyšetrovacieho konania“, vo svojom odseku 4 stanovuje:

„Komisia môže pripojiť ku kladnému rozhodnutiu podmienky, podľa ktorých sa pomoc môže považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom a môže stanoviť povinnosti, aby sa umožnilo monitorovanie súladu s rozhodnutím (ďalej len ‚podmienečné rozhodnutie‘).“

- 6 V článku 16 tohto nariadenia, nazvaného „Vymáhanie pomoci“, sa v jeho odseku 1 uvádza:

„Ak sa prijmú záporné rozhodnutia v prípadoch neoprávnenej pomoci, Komisia rozhodne, že dotknutý členský štát prijme všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu... Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Únie.“

- 7 Článok 20 uvedeného nariadenia, nazvaný „Zneužitie pomoci“, stanovuje:

„Bez toho, aby bol dotknutý článok 28, môže Komisia v prípade zneužitia pomoci začať formálne vyšetrovacie konanie podľa článku 4 ods. 4 Články 6 až 9, 11 a 12, článok 13 ods. 1 a články 14 až 17 sa uplatňujú *mutatis mutandis*.“

Smernica 2014/59/EÚ

- 8 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190), v článku 32 s názvom „Podmienky pre riešenie krízových situácií“ v jeho odseku 4 stanovuje:

„Na účely odseku 1 písm. a) sa inštitúcia považuje za inštitúciu, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ak sa vyskytne jedna alebo viaceré z týchto okolností:

...

- d) vyžaduje sa mimoriadna verejná finančná podpora s výnimkou prípadov, keď s cieľom vyhnúť sa vážnemu narušeniu hospodárstva členského štátu alebo ho napraviť a zachovať finančnú stabilitu má mimoriadna verejná finančná podpora niektorú z týchto foriem:

...

- iii) injekcia vlastných zdrojov alebo nákup kapitálových nástrojov za ceny a za podmienok, ktorými sa inštitúcia nezvýhodňuje, ak sa v čase udelenia verejnej podpory nevyskytujú okolnosti uvedené v písmenách a), b) alebo c) tohto odseku, ani okolnosti uvedené v článku 59 ods. 3.

V každom z prípadov uvedených v prvom pododseku písm. d) bodoch i), ii) a iii) sa záručné alebo rovnocenné opatrenia, ktoré sú v nich uvedené, obmedzujú na platobne schopné inštitúcie a sú podmienené konečným schválením v rámci štátnej pomoci [Európskej únie]. Tieto opatrenia majú preventívnu a dočasnú povahu a sú primerané na účely nápravy dôsledkov vážneho narušenia, pričom sa nepoužijú na vyrovnanie strát, ktoré inštitúcii vznikli alebo v blízkej budúcnosti pravdepodobne vzniknú.

Podporné opatrenia uvedené v prvom pododseku písmene d) bode iii) sa obmedzia na injekcie potrebné na riešenie nedostatku kapitálu stanoveného na základe stresových testov, preskúmaní kvality aktív alebo rovnocenných činností v jednotlivých štátoch, v rámci Únie alebo v rámci jednotného mechanizmu dohľadu vykonaných Európskou centrálnou bankou [ECB], [Európskym orgánom pre bankovníctvo (EBA)] alebo vnútroštátnymi orgánmi a podľa potreby potvrdených príslušným orgánom.

...“

Nariadenie (EÚ) č. 806/2014

- 9 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií

a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1), v článku 18 s názvom „Postup riešenia krízových situácií“ v jeho odseku 4 stanovuje:

„Na účely odseku 1 písm. a) sa subjekt považuje za zlyhávajúci, alebo že pravdepodobne zlyhá, ak nastali jedna alebo viaceré z týchto okolností:

...

d) vyžaduje sa mimoriadna verejná finančná podpora s výnimkou prípadov, ak s cieľom napraviť vážne narušenie hospodárstva členského štátu a zachovať finančnú stabilitu má uvedená podpora niektorú z týchto foriem:

...

iii) doplnenia vlastných zdrojov alebo nákup kapitálových nástrojov za ceny a za podmienok, ktoré subjektu neposkytujú výhodu, v prípade, že v čase poskytnutia verejnej podpory nenastali žiadne z okolností uvedených v tomto odseku písm. a), b) a c) ani okolnosti uvedené v článku 21 ods. 1[.]

V každom z prípadov uvedených v prvom pododseku písm. d) bodoch i), ii) a iii) sa záručné alebo rovnocenné opatrenia, ktoré sú v nich uvedené, obmedzujú na solventné subjekty a podliehajú konečnému schváleniu podľa rámca Únie pre štátnu pomoc. Uvedené opatrenia sú preventívne a dočasné, musia byť primerané na nápravu dôsledkov vážneho narušenia a nesmú sa použiť na kompenzáciu strát, ktoré subjekt utrpel alebo pravdepodobne utrpí v blízkej budúcnosti.

Podporné opatrenia uvedené v prvom pododseku písm. d) bode iii) sa obmedzia na injekcie potrebné na riešenie nedostatku kapitálu stanoveného na základe stresových testov, preskúmania kvality aktív alebo rovnocenných činností v jednotlivých štátoch, v rámci Únie alebo v rámci jednotného mechanizmu dohľadu vykonaných ECB, orgánom EBA alebo vnútroštátnymi orgánmi a podľa potreby potvrdených príslušným orgánom.

...“

Oznámenie o bankovníctve

10 Bod 15 oznámenia Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na podporné opatrenia v prospech bánk v súvislosti s finančnou krízou od 1. augusta 2013 („Oznámenie o bankovníctve“) (Ú. v. EÚ C 216, 2013, s. 1, ďalej len „oznámenie o bankovníctve“) znie:

„V oznámeniach týkajúcich sa krízy sa jasne uvádza, že aj v období krízy sa naďalej uplatňujú všeobecné princípy kontroly štátnej pomoci. Aby sa obmedzili narušenia hospodárskej súťaže medzi bankami a členskými štátmi na jednotnom trhu a zabránilo sa morálnemu hazardu, pomoc by sa mala obmedzovať na nevyhnutné minimum a príjemca pomoci by mal v primeranej miere prispieť k reštrukturalizačným nákladom vlastným príspevkom. Daná banka a vlastníci jej kapitálu by sa mali na reštrukturalizácii podieľať v najväčšej možnej miere z vlastných zdrojov[.] Štátna pomoc by sa mala poskytovať za podmienok, ktoré predstavujú primerané rozdelenie bremena medzi tých, ktorí investovali do banky.“

- 11 Časť 3 oznámenia o bankovníctve sa vzťahuje na rekapitalizáciu a opatrenia týkajúce sa aktív so zníženou hodnotou. Oddiel 3.1.2 tohto oznámenia, nazvaný „Rozdelenie bremena medzi akcionárov a podriadených veriteľov“, obsahuje body 40 až 46, ktoré znejú takto:
- „40. Štátna pomoc môže vytvárať morálny hazard a oslabiť trhovú disciplínu. Aby sa znížil morálny hazard, pomoc by sa mala poskytovať len za podmienok zahŕňajúcich primerané rozdelenie bremena medzi existujúcich investorov.
  - 41. Primerané rozdelenie bremena zvyčajne znamená, že straty sú najprv absorbované vlastným kapitálom, a potom dochádza na príspevky držiteľov hybridného kapitálu a držiteľov podriadeného dlhu. Držitelia hybridného kapitálu a podriadeného dlhu musia v maximálnej miere prispieť k zníženiu nedostatku kapitálu. Takéto príspevky môžu mať formu konverzie nástrojov na vlastný kapitál Tier 1... alebo úplného odpisu ich istiny. V každom prípade sa v rozsahu prípustnom zo zákona musí predísť odlivu hotovosti od príjemcu pomoci k držiteľom takýchto cenných papierov.
  - 42. Komisia nebude požadovať príspevok od držiteľov dlhu v prvom rade (najmä z poistených vkladov, nepoistených vkladov, dlhopisov a všetkých ostatných dlhov v prvom rade) ako povinnú súčasť rozdelenia bremena podľa pravidiel štátnej pomoci, a to ani konverziou týchto nástrojov na kapitál, ani ich odpísaním.
  - 43. V prípade, že kapitálový pomer banky, u ktorej sa zistil nedostatok kapitálu, zostáva nad regulačným minimom [Únie], banka by obvykle mala byť schopná sama obnoviť kapitálovú pozíciu, najmä s pomocou opatrení na zvýšenie kapitálu, ako sa uvádza v bode 35. Ak neexistujú žiadne iné možnosti ako nedostatok kapitálu prekonať (vrátane akéhokoľvek iného opatrenia dohľadu alebo iného nápravného opatrenia potvrdeného príslušným orgánom dohľadu alebo orgánom pre riešenie krízových situácií), musí sa pristúpiť ku konverzii podriadeného dlhu na vlastný kapitál, a to v zásade pred tým, ako sa štátna pomoc poskytne.
  - 44. V prípadoch, keď banka už nespĺňa minimálne regulačné kapitálové požiadavky, podriadený dlh sa musí konvertovať alebo odpísať, a to v zásade pred poskytnutím štátnej pomoci. Štátna pomoc sa nesmie poskytnúť predtým, než sa vlastný kapitál, hybridný kapitál a podriadený kapitál v plne miere využije na kompenzáciu strát.
  - 45. Výnimku z požiadaviek uvedených v bodoch 43 a 44 možno urobiť vtedy, keď by realizácia takýchto opatrení ohrozila finančnú stabilitu alebo by viedla k neprimeraným výsledkom. Táto výnimka by sa mala vzťahovať na prípady, keď je výška pomoci, ktorá sa má poskytnúť, v porovnaní s rizikovo váženými aktívami banky nízka a keď sa nedostatok kapitálu výrazne znížil najmä prostredníctvom opatrení na zvýšenie kapitálu uvedených v bode 35. Neprimerané výsledky alebo ohrozenie finančnej stability by sa mohli riešiť aj opätovným zvážením postupnosti opatrení zameraných na riešenie nedostatku kapitálu.
  - 46. V súvislosti s vykonávaním bodov 43 a 44 by sa mala dodržiavať ‚zásada nezhoršenia postavenia žiadneho veriteľa‘... Podriadení veritelia by tak z ekonomického hľadiska nemali dostať menšiu hodnotu než je hodnota, akú by mal ich nástroj, keby sa štátna pomoc neposkytla.“

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

12 Okolnosti predchádzajúce sporu sú uvedené v bodoch 1 až 14 napadnutého rozsudku takto:

- „1 ... pán Anthony Braesch... je zástupcom držiteľov dlhopisov, nazvaných ‚Floating Rate Equity-Linked Subordinated Hybrid-FRESH‘ 2008 (ďalej len ‚dlhopisy FRESH‘), a... spoločnosti Trinity Investments..., Bybrook Capital Master Fund..., Bybrook Capital Hazelton Master Fund... a Bybrook Capital Badminton Fund... sú držiteľmi týchto dlhopisov.
- 2 V apríli 2008 Banca Monte dei Paschi di Siena (ďalej len ‚BMPS‘) zvýšila svoje základné imanie o 950 miliónov eur upísaním nových akcií BMPS, tzv. ‚akcií FRESH‘, ktoré bolo vyhradené pre obchodnú spoločnosť J. P. Morgan Securities Ltd (ďalej len ‚JPM‘). Zároveň 16. apríla 2008 JPM uzavrela s bankou BMPS zmluvu o p[o]žitkoch, podľa ktorej si JPM ponechá nahé vlastníctvo akcií, zatiaľ čo BMPS má právo na p[o]žitky, ako aj dohodu o zámene obchodných spoločností (ďalej len ‚zmluvy FRESH‘). JPM získala finančné prostriedky potrebné na upísanie akcií FRESH od Bank of New-York Mellon (Luxembourg), ktorú nahradila spoločnosť Mitsubishi UFJ Investor Services & Banking (Luxembourg) SA (ďalej len ‚MUFJ‘), ktorá 16. apríla 2008 vydala dlhopisy FRESH podľa luxemburského práva vo výške jednej miliardy eur. JPM uzatvorila s MUFJ zmluvu o zámene podľa luxemburského práva a MUFJ uzavrela s držiteľmi dlhopisov FRESH zmluvu o povereníckej správe, ktorá sa tiež riadi luxemburským právom. Na základe týchto jednotlivých zmlúv, ktoré [Braesch a i.] označili za ‚nástroje FRESH‘, sa poplatky, ktoré JPM vyberá od banky BMPS na základe zmlúv FRESH, prevádzajú na MUFJ a potom na držiteľov dlhopisov FRESH vo forme poukázok.
- 3 Rozhodnutím z 27. novembra 2013... [K]omisia schválila pomoc na reštrukturalizáciu, ktorú Talianska republika poskytla... banke BMPS, pričom zohľadnila reštrukturalizačný plán a záväzky. V júni 2015 BMPS vrátila pomoc v plnej výške.
- 4 Dňa 29. júla 2016 [EBA] uverejnil výsledky záťažového testu vedeného na európskej úrovni v roku 2016, ktorý odhalil nedostatok vlastného kapitálu banky BMPS v rámci nepriaznivého scenára.
- 5 Dňa 23. decembra 2016 talianske orgány prijali decreto-legge n. 237 – Disposizioni urgenti per la tutela del risparmio nel settore creditizio (zákonný dekrét č. 237, ktorým sa ustanovujú naliehavé ustanovenia na ochranu úspor v úverovom bankovníctve) (GURI č. 299 z 23. decembra 2016), ktorý bol zmenený na zákon na základe legge di conversione (zákon o konverzii) zo 17. februára 2017 (GURI č. 43 z 21. februára 2017) (ďalej len ‚zákonný dekrét č. 237/2016‘), ktorým sa stanovuje právny rámec pre pomoc na podporu likvidity a preventívnu rekapitalizáciu.
- 6 V nadväznosti na vyhlásenie [ECB] z 23. decembra 2016, podľa ktorého BMPS nebola v úpadku, Komisia rozhodnutím z 29. decembra 2016 dočasne schválila individuálnu pomoc na podporu likvidity vo výške pätnástich miliárd eur v prospech banky BMPS na základe záväzkov ponúknutých talianskymi orgánmi. Talianske orgány sa zaviazali predložiť reštrukturalizačný plán v lehote dvoch mesiacov od poskytnutia záruk, ak v tej istej lehote nedôjde k vráteniu pomoci.
- 7 Keďže 30. decembra 2016 neuspel pokus banky BMPS zvýšiť základné imanie upísaním nových akcií súkromnými investormi, podala žiadosť o výnimočnú finančnú pomoc z verejných zdrojov vo forme preventívnej rekapitalizácie podľa zákonného dekrétu č. 237/2016.

- 8 Dňa 28. júna 2017 talianske orgány oznámili Komisii pomoc na rekapitalizáciu banky BMPS vo výške 5,4 miliardy eur spolu s novým reštrukturalizačným plánom [(ďalej len ‚reštrukturalizačný plán‘)] a novými záväzkami.
- 9 V ten istý deň ECB zaslala Komisii list, v ktorom uviedla, že k tomuto dňu BMPS nie je v úpadku.
- 10 V [spornom] rozhodnutí..., prijatom po skončení fázy predbežného preskúmania, Komisia posúdila dve opatrenia pomoci. Prvé opatrenie (ďalej len ‚opatrenie 1‘) spočíva v pomoci na podporu likvidity vo výške pätnástich miliárd eur vo forme štátnych záruk za dlhy uspokojované v prvom rade, uvedené v bode 6 [napadnutého rozsudku]. Druhé opatrenie (ďalej len ‚opatrenie 2‘) spočíva v pomoci na preventívnu rekapitalizáciu banky BMPS vo výške 5,4 miliardy eur, uvedenej v bode 8 [napadnutého rozsudku].
- 11 Komisia po konštatovaní, že opatrenia 1 a 2 predstavujú štátnu pomoc, uviedla, že právnym základom na posúdenie ich zlučiteľnosti [s vnútorným trhom] je článok 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ týkajúci sa pomoci určenej na nápravu vážnej poruchy fungovania v hospodárstve členského štátu. Domnievala sa, že opatrenia 1 a 2 sú pomocou na reštrukturalizáciu banky BMPS a preskúmala ich zlučiteľnosť na základe reštrukturalizačného plánu vzhľadom na šesť oznámení o svetovej finančnej kríze, najmä... oznámenie [o bankovníctve].
- 12 Pokiaľ ide o zlučiteľnosť opatrení pomoci vzhľadom na [šesť] oznámen[í] o [finančnej] kríze, Komisia po prvé usúdila, že reštrukturalizačný plán bol vhodný na obnovenie dlhodobej životaschopnosti banky BMPS. Po druhé sa domnievala, že rozdelenie bremena medzi akcionárov a držiteľov podriadených cenných papierov bolo primerané, a obmedzilo náklady na reštrukturalizáciu a výšku pomoci na minimum v súlade s požiadavkami oznámenia o bankovníctve, pričom dospela k záveru, že reštrukturalizačný plán obsahoval dostatočné opatrenia na rozdelenie bremena. Po tretie sa domnievala, že reštrukturalizačný plán obsahoval dostatočné záruky na obmedzenie nevhodných narušení hospodárskej súťaže. Uviedla tiež, že bol zabezpečený zodpovedajúci dohľad nad uplatnením reštrukturalizačného plánu. Preto dospela k záveru, že opatrenia pomoci boli primerané na nápravu dôsledkov závažného narušenia talianskeho hospodárstva.
- 13 Komisia následne preskúmala súlad opatrení pomoci s ustanoveniami smernice [2014/59]. Domnievala sa, že podmienky, za ktorých boli opatrenia pomoci (opatrenia 1 a 2) poskytnuté, boli v súlade s výnimkou stanovenou v článku 32 ods. 4 písm. d) smernice 2014/59.
- 14 Vo výroku [sporného] rozhodnutia Komisia dospela po prvé k záveru, že opatrenia 1 a 2 predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a po druhé, že tieto opatrenia spĺňajú požiadavky článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ a že sú zlučiteľné s vnútorným trhom z dôvodov finančnej stability.“

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 13 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 5. marca 2018 podali Braesch a i. žalobu podľa článku 263 ZFEÚ, ktorou sa domáhali zrušenia sporného rozhodnutia, alebo subsidiárne zrušenia tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka nástrojov FRESH.

- 14 Na podporu tejto žaloby Braesch a i. uviedli päť žalobných dôvodov, z ktorých prvý bol založený na porušení článkov 18 a 21 nariadenia č. 806/2014 a povinnosti odôvodnenia v rozsahu, v akom Komisia nezákonne schválila opatrenia na rozdelenie bremena, druhý na porušení oznámenia o bankovníctve, zásady ochrany legitímnej dôvery a zásady rovnosti zaobchádzania, ako aj povinnosti odôvodnenia v rozsahu, v akom Komisia požadovala zánik zmlúv FRESH, tretí na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, zakotvenej predovšetkým v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), v rozsahu, v akom boli sporným rozhodnutím schválené opatrenia na rozdelenie bremena, ktoré sú diskriminačné vo vzťahu k držiteľom dlhopisov FRESH, štvrtý na porušení vlastníckych práv týchto držiteľov dlhopisov, garantovaných predovšetkým v článku 17 Charty, a to v rozsahu, v akom Komisia schválila uplatnenie opatrení na rozdelenie bremena na nástroje FRESH, a piaty na porušení článku 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ, článku 4 ods. 3 a 4 nariadenia 2015/1589, ako aj ich procesných práv, a to v rozsahu, v akom Komisia nezačala formálne vyšetrovacie konanie napriek tomu, že existovali závažné pochybnosti o zlučiteľnosti opatrení na rozdelenie bremena, schválených sporným rozhodnutím, s právom Únie.
- 15 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. mája 2018 vzniesla Komisia námietku neprípustnosti na základe článku 130 ods. 1 a 7 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, v ktorej tvrdila, že žaloba, ktorú podali Braesch a i., je neprípustná z dôvodu, že títo nemajú ani záujem na konaní, ani aktívnu legitimáciu v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Braesch a i. predložili svoje pripomienky k tejto námietke 10. júla 2018.
- 16 Prednesy účastníkov konania, ako aj ich odpovede na písomné otázky položené Všeobecným súdom a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 9. júla 2020.
- 17 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou. Všeobecný súd po tom, ako v bodoch 35 až 41 tohto rozsudku konštatoval, že Braesch a i. majú postavenie „príslušných strán [dotknutých osôb – *neoficiálny preklad*]“ a „zainteresovaných strán“ v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589, dospel k záveru, po prvé v bodoch 43 až 55 uvedeného rozsudku, že títo majú záujem na konaní, keďže z právneho hľadiska dostatočne preukázali, že prípadné zrušenie sporného rozhodnutia im môže priniesť prospech, mali aktívnu legitimáciu, a po druhé v bodoch 56 až 64 tohto rozsudku, že títo majú aktívnu legitimáciu v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, keďže schválenie opatrení pomoci vzhľadom na reštrukturalizačný plán v tomto rozhodnutí sa ich priamo a osobne týka ako „[dotknutých osôb]“ a „zainteresovaných strán“.

Návrhy účastníkov konania v konaní na Súdnom dvore

- 18 Komisia vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
  - sám rozhodol o žalobe na prvom stupni a zamietol žalobu ako neprípustnú, ako aj
  - uložil Braesch a i. povinnosť nahradiť trovy konania.

- 19 Braesch a i. navrhujú, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

- 20 Komisia na podporu svojho odvolania uvádza jediný odvolací dôvod, ktorý je založený na tom, že Všeobecný súd v bodoch 35 až 41 a 58 napadnutého rozsudku nesprávne vyložil článok 108 ods. 2 ZFEÚ a článok 1 písm. h) nariadenia 2015/1589 v rozsahu, v akom boli Braesch a i. kvalifikovaní ako „[dotknuté osoby]“ a „zainteresované strany“ v zmysle týchto ustanovení.

Tvrdenia účastníkov konania

- 21 Komisia tvrdí, že hoci pojem „zainteresovaná strana“, ktorý je vymedzený v článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589 a je synonymom pojmu „[dotknutá osoba]“ v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ, nepochybne pokrýva neurčitý okruh adresátov, môže zahŕňať len tie osoby, ktoré preukážu, že predmetná štátna pomoc môže mať konkrétny vplyv na ich situáciu v súvislosti s hospodárskou súťažou, pretože inak by požiadavka, podľa ktorej na to, aby danú osobu bolo možné považovať za priamo a individuálne dotknutú rozhodnutím prijatým na základe článku 4 ods. 3 tohto nariadenia, musí byť „zainteresovanou stranou“ v zmysle tohto článku 1 písm. h), bola zbavená svojho zmyslu.
- 22 V prvom rade z judikatúry Súdneho dvora v tejto oblasti vyplýva, že Súdny dvor uznal za zainteresovanú stranu len osoby, ktoré preukázali vplyv majúci takúto povahu, hoci aj tieto osoby neboli priamymi konkurentmi príjemcu pomoci. V rozsudkoch z 9. júla 2009, 3F/Komisia (C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 33), ako aj z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 63), tak združenie zamestnancov a kupujúcich tej istej suroviny ako príjemca pomoci boli považovaní za zainteresované strany z dôvodu potenciálneho vplyvu predmetnej pomoci na ich konkurenčné postavenie na trhu.
- 23 Tento výklad je ďalej podporený článkom 1 písm. h) nariadenia 2015/1589. Zainteresované strany, ktorých výpočet v tomto ustanovení je enumeratívny, majú totiž spoločné to, že pomoc môže mať v závislosti od konkrétneho prípadu či už priaznivý alebo nepriaznivý vplyv na ich situáciu v súvislosti s hospodárskou súťažou.
- 24 Napokon zo všeobecnej štruktúry a z účelu preskúmania štátnej pomoci vyplýva, že Komisia má právomoc tohto preskúmania výlučne ako orgán hospodárskej súťaže, a že preto pri výkone tejto právomoci, tak ako zdôraznil Súdny dvor v rozsudku z 22. septembra 2020, Rakúsko/Komisia (C-594/18 P, EU:C:2020:742), nemá táto inštitúcia vnucovať členským štátom politiky, ktoré nie sú spojené s hospodárskou súťažou. V rozsudku zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, body 43, 46 a 47), Súdny dvor po tom, ako poukázal na skutočnosť, že cieľom pravidiel Únie v oblasti štátnej pomoci je chrániť hospodársku súťaž, rozhodol, že na to, aby žalobcovia boli priamo dotknutí rozhodnutím v tejto oblasti, musia preukázať, že toto rozhodnutie je spôsobilé ich dostať do nevýhodného postavenia v hospodárskej súťaži.

- 25 Z uvedeného vyplýva, že pojem „zainteresované strany“, ktorý je napokon v článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589 vymedzený tak, že sa vzťahuje na akúkoľvek osobu, „ktor[ej] záujmy by mohli byť ovplyvnené poskytnutím pomoci“, nemôže zahŕňať osoby, ktoré by mohli vzniknúť výhrady nesúvisiace s predmetnou štátnou pomocou, ale týkajúce sa iných aspektov všeobecného štátneho opatrenia, ktorým sa táto pomoc vykonáva, či iných štátnych opatrení sprevádzajúcich štátnu pomoc.
- 26 Mnohé osoby totiž môžu napadnúť štátne opatrenie, ktorým sa vykonáva pomoc alebo ktoré pomoc sprevádza, vyjadrujúc výlučne obavy, ktoré nielenže nesúvisia s hospodárskou súťažou, ale sú tiež od predmetnej pomoci nezávislé. Naopak, pre konkurentov príjemcu štátnej pomoci je poskytnutie takejto pomoci danému príjemcovi dôvodom na ich obavy. Na to, aby bola určitá osoba kvalifikovaná ako „zainteresovaná strana“, musí teda vyjadriť obavy, ktoré sú určitým spôsobom spojené s hospodárskou súťažou v širokom slova zmysle, hoci aj táto osoba nie je konkurentom príjemcu pomoci.
- 27 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku nesprávne vyložil a uplatnil pojem „zainteresovaná strana“, keď vychádzal z otvorenej definície tohto pojmu zahŕňajúcej akúkoľvek osobu, ktorá môže preukázať akýkoľvek potenciálny vplyv vyplývajúci z pomoci či z iných štátnych opatrení sprevádzajúcich túto pomoc. Všeobecný súd dokonca vychádzal z nepriamych a čisto hospodárskych účinkov, ktoré nijako nesúvisia s hospodárskou súťažou.
- 28 Všeobecný súd tak v bodoch 37 a 41 napadnutého rozsudku nesprávne dospel k záveru, že sporné rozhodnutie môže mať konkrétny vplyv na situáciu Braesch a i. z dôvodu, že reštrukturalizačný plán banky BMPS stanovuje možnosť zániku zmlúv FRESH a že z dôvodu vzájomnej závislosti medzi rôznymi zmluvnými vzťahmi, na ktorých sú založené nástroje FRESH, je hospodárska ujma, ktorá z nich vyplýva z dlhodobého hľadiska, vzhľadom na straty výplaty poukázok spojených s dlhopismi FRESH podstatná.
- 29 Zánik zmlúv FRESH totiž nie je dôsledkom štátnej pomoci poskytnutej banke BMPS, ale osobitného rozhodnutia talianskych orgánov uložiť povinnosť rozdelenia bremena na akcionárov a podriadených veriteľov banky BMPS, čo bolo zohľadnené v reštrukturalizačnom pláne tejto banky. Aj keby sa talianske orgány rozhodli reštrukturalizovať banku BMPS bez štátnej pomoci, mohli uložiť povinnosť opatrení na rozdelenie bremena, vrátane zániku zmlúv FRESH, s cieľom znížiť nedostatok vlastného kapitálu banky BMPS. Tieto opatrenia sú teda nezávislé od štátnej pomoci, ktorú sa talianske orgány rozhodli poskytnúť banke BMPS. Okrem toho sú zaniknutými zmluvami FRESH zmluva o požitkoch a dohoda o zámene obchodných spoločností, uzavretá medzi spoločnosťou JPM a bankou BMPS, tak ako sú uvedené v bode 2 napadnutého rozsudku, pričom však držiteľia dlhopisov FRESH neboli zmluvnými stranami týchto zmlúv.
- 30 V dôsledku toho akýkoľvek vplyv opatrení na rozdelenie bremena na situáciu Braesch a i. má čisto hospodársku a nepriamu povahu, prostredníctvom rôznych zmluvných vzťahov, na ktorých sú založené nástroje FRESH.
- 31 Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie nachádzajúce sa v bode 40 napadnutého rozsudku obsahuje aspoň štyri nesprávne právne posúdenia.
- 32 Po prvé Všeobecný súd nesprávne tvrdí, že je irelevantné, že Braesch a i. nepochybujú zlučiteľnosť predmetných opatrení pomoci s vnútorným trhom, pričom však takáto okolnosť výslovne potvrdzuje, že títo nenapádajú štátnu pomoc poskytnutú banke BMPS ako takú, ale

opatrenia na rozdelenie bremena, ktoré vyplývajú z nezávislého rozhodnutia prijatého talianskymi orgánmi, čo dokazuje, že uvedená pomoc nemohla mať vplyv na ich situáciu v súvislosti s hospodárskou súťažou.

- 33 Po druhé, hoci Všeobecný súd správne konštatoval, že záväzky talianskych orgánov týkajúce sa reštrukturalizačného plánu a rozdelenia bremena sú „neoddeliteľnou súčasťou“ oznámených opatrení pomoci, toto konštatovanie nie je relevantné pre určenie aktívnej legitímácie. Je pravda, že tak ako vyplýva z rozsudku z 15. októbra 2015, Iglesias Gutiérrez a Rion Bea (C-352/14 a C-353/14, EU:C:2015:691, bod 28), povolenie udelené Komisiou sa zakladá na všetkých skutkových predpokladoch predložených zo strany dotknutého členského štátu, či už v jeho oznámení alebo v jeho záväzkoch, a preto ak by sa tento členský štát od týchto skutkových okolností odchyľil, vykonával by opatrenie vecne sa líšiace od opatrenia schváleného Komisiou, na ktoré by sa tak toto povolenie nevzťahovalo. Platí však, že keďže Komisia ako orgán hospodárskej súťaže vykonáva preskúmanie štátnej pomoci, predsa len z toho nevyplýva, že by sa každá osoba, ktorá má akékoľvek obavy v súvislosti s niektorým z týchto skutkových predpokladov, mala považovať za „zainteresovanú stranu“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589.
- 34 Po tretie Všeobecný súd nesprávne uviedol, že oznámené opatrenia pomoci a záväzky predložené talianskymi orgánmi, ktoré boli posudzované Komisiou, „sú neoddeliteľne spojené, keďže tieto záväzky podmieňujú vyhlásenie zlučiteľnosti“. Toto tvrdenie je v rozpore s bodmi 99 a 100 rozsudku z 19. júla 2016, Kotnik a i. (C-526/14, EU:C:2016:570), z ktorých vyplýva, že súlad opatrenia štátnej pomoci s bodmi 40 až 46 oznámenia o bankovníctve síce postačuje na to, aby Komisia vyhlásila toto opatrenie za zlučiteľné s vnútorným trhom, no nie je na tento účel nevyhnutný. Talianska republika tak nebola povinná sa zaviazat' na prijatie opatrení na rozdelenie bremena uvedených v tomto oznámení.
- 35 Po štvrté Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že vzhľadom na to, že sporným rozhodnutím sa schválilo uplatnenie opatrení pomoci „a zároveň sa tieto záväzky stali povinnými“, situácia Braesch a i. je nevyhnutne dotknutá všetkými týmito skutočnosťami a títo môžu svoje záujmy brániť iba tým, že sa budú domáhať zrušenia tohto rozhodnutia ako celku. Uvedené rozhodnutie totiž vôbec nespôsobilo, že by sa záväzky talianskych orgánov stali povinnými. Toto rozhodnutie bolo prijaté podľa článku 4 ods. 3 nariadenia 2015/1589 na základe záväzkov, ktoré na seba tieto orgány dobrovoľne prijali, a to vrátane opatrení na rozdelenie bremena. Keďže sporné rozhodnutie nie je „podmienečným rozhodnutím“ v zmysle článku 9 ods. 4 tohto nariadenia, toto rozhodnutie neuložilo, a napokon ani nemohlo stanoviť podmienky členskému štátu alebo tretím osobám.
- 36 Braesch a i. tvrdia, že Komisia nepreukazuje, že by výklad článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589, ktorý podal Všeobecný súd, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia.
- 37 V prvom rade tvrdenie, podľa ktorého kvalifikácia ako „zainteresovaná strana“, uvádzaná v judikatúre Súdneho dvora, vyžaduje škodlivý vplyv pomoci na dotknutú osobu v súvislosti s hospodárskou súťažou, je nedôvodné. Konkrétne v rozsudkoch z 9. júla 2009, 3F/Komisia (C-319/07 P, EU:C:2009:435), a z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), Súdny dvor konštatoval, že žalobkyne sú zainteresovanými stranami vzhľadom na to, že pomoc má na ne škodlivý vplyv. V odôvodnení Súdneho dvora sa vôbec neuvádza, že by sa tento vplyv mal týkať ich konkurenčného postavenia na trhu.

- 38 Ďalej tvrdenie, podľa ktorého článok 1 písm. h) nariadenia 2015/1589 obmedzuje pojem „zainteresované strany“ na subjekty, ktoré sú v konkurenčnom postavení s príjemcom pomoci, je tiež nedôvodné. Po prvé toto ustanovenie výslovne umožňuje podniku, ktorý nie je v konkurenčnom vzťahu s príjemcom pomoci, aby bol považovaný za zainteresovanú stranu v prípade, že by jeho záujmy mohli byť poskytnutím pomoci dotknuté. Po druhé podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, ktorá je zakotvená okrem iného v rozsudku z 13. júna 2019, Copebi (C-505/18, EU:C:2019:500, bod 34), výpočet kategórií, ktorý je v ňom uvedený, je len enumeratívny a pojem „zainteresovaná strana“ ide nad rámec príjemcu pomoci alebo jej konkurentov, pretože sa vzťahuje na neurčitý okruh adresátov, zahŕňajúci všetky osoby, ktorých záujmy sú poskytnutím pomoci dotknuté.
- 39 Napokon, pokiaľ ide o všeobecnú štruktúru a ciele preskúmania štátnej pomoci, rozsudok zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, body 43, 46 a 47), nie je relevantný, vzhľadom na to, že sa týka podmienky, podľa ktorej subjekt podávajúci žalobu proti aktu musí byť týmto aktom priamo dotknutý v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, a nie pojmu „zainteresovaná strana“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589. Rozsudok z 22. septembra 2020, Rakúsko/Komisia (C-594/18 P, EU:C:2020:742), tiež nie je relevantný, keďže výklad pojmu „zainteresovaná strana“ sa v ňom neuvádza. V každom prípade tento rozsudok potvrdzuje, že Komisia disponuje právomocami, ktoré jej umožňujú preskúmať nielen vplyv opatrenia v súvislosti s hospodárskou súťažou, ale aj zákonnosť tohto opatrenia ako celku, a že môže zohľadniť rôzne aspekty, ktoré nijako nesúvisia s hospodárskou súťažou. V spornom rozhodnutí tak Komisia posúdila zlučiteľnosť predmetných opatrení so smernicou 2014/59.
- 40 Pokiaľ ide o tvrdenia, podľa ktorých sú Braesch a i. sporným rozhodnutím dotknutí len z ekonomického hľadiska a uvádzajú len obavy nesúvisiace s hospodárskou súťažou, tieto sú nepravdivé. Ich právne postavenie je totiž poskytnutím predmetnej pomoci osobitne dotknuté, pretože na základe tohto rozhodnutia je zánik ich nástrojov FRESH záväzný pre Taliansku republiku a banku BMPS. Navyše sú Braesch a i. špecifickým cieľom opatrení na rozdelenie bremena, ktoré tvoria súčasť záväzkov, a tak ako vyplýva z odôvodnení 101 až 110 sporného rozhodnutia, predstavujú podmienku zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom v súlade s oznámením o bankovníctve.
- 41 Všeobecný súd sa tak nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď z dôvodov uvedených v bode 40 napadnutého rozsudku konštatoval, že Braesch a i. možno kvalifikovať ako „zainteresované strany“ či „dotknuté osoby“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589 a článku 108 ods. 2 ZFEÚ z dôvodu, že predmetné opatrenia štátnej pomoci, tak ako boli oznámené a vyhlásené za zlučiteľné s vnútorným trhom v spornom rozhodnutí, môžu mať konkrétny vplyv na ich situáciu.
- 42 Zánik nástrojov FRESH totiž nevyplýva z prijatia zákonného dekrétu 237/2016 talianskymi orgánmi. Tento zákonný dekrét, v ktorom sa konkrétne vymenúvajú kapitálové nástroje banky BMPS podliehajúce rozdeleniu bremena, neobsahuje žiadny odkaz na nástroje FRESH. Z e-mailu, ktorý BMPS zaslala Braesch a i. 19. septembra 2017, okrem toho vyplýva, že Komisia požadovala, aby sa opatrenia prijaté talianskymi orgánmi uplatňovali na zmluvy FRESH, čo preukazuje, že tieto opatrenia sa podľa talianskeho práva na tieto zmluvy neuplatňovali a že by sa na ne neuplatnili bez zásahu tejto inštitúcie, ktorá samotná usudzovala, že uvedené opatrenia sa majú uplatňovať v zmysle reštrukturalizačného plánu, ktorý sa na základe sporného rozhodnutia stal záväzným.

- 43 V tejto súvislosti je irelevantné, že ak by sa talianske orgány rozhodli reštrukturalizovať banku BMPS bez štátnej pomoci, mohli by rovnako uložiť opatrenia na rozdelenie bremena, vrátane zániku zmlúv FRESH, s cieľom znížiť deficit vlastného kapitálu banky BMPS. Nič to totiž nemení na tom, že v skutočnosti bola BMPS reštrukturalizovaná prostredníctvom štátnej pomoci a že dekréty stanovujúce opatrenia na rozdelenie bremena boli prijaté v súlade s oznámením o bankovníctve, čo potvrdzuje neoddeliteľné prepojenie medzi pomocou a opatreniami na rozdelenie bremena.
- 44 Komisia nevysvetlila dôvod, pre ktorý by záver, ku ktorému Všeobecný súd dospel v bode 40 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sporné opatrenia pomoci, tak ako boli oznámené a vyhlásené za zlučiteľné s vnútorným trhom v spornom rozhodnutí, mohli mať konkrétny dopad na situáciu spoločností Braesch a i., bol neprimeraný vzhľadom na dôvody uvedené Všeobecným súdom v tomto rozsudku.
- 45 Po prvé skutočnosť, že Braesch a i. nespochybňujú zlučiteľnosť predmetných opatrení pomoci s vnútorným trhom, nepreukazuje, že tieto opatrenia nemohli mať vplyv na ich situáciu v súvislosti s hospodárskou súťažou, ale len odráža judikatúru Súdneho dvora pripomenutú najmä v rozsudku z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 59), podľa ktorej majú osoby postavenie zainteresovaných strán z dôvodu porušenia ich procesných práv, a to bez toho, aby sa vyžadovalo, aby namietali aj otázky týkajúce sa zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom.
- 46 Po druhé zo žiadnej časti napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa každá osoba, ktorá má akékoľvek obavy týkajúce sa niektorého zo skutkových predpokladov uvedených v oznámení alebo v záväzkoch, mala považovať za zainteresovanú stranu. Všeobecný súd v bode 41 tohto rozsudku uviedol, že práve skutočnosť, že sporné opatrenia pomoci, tak ako boli oznámené a v spornom rozhodnutí vyhlásené za zlučiteľné s vnútorným trhom, môžu mať konkrétny vplyv na situáciu Braesch a i., čo odôvodňuje ich kvalifikáciu ako „zainteresovaných strán“.
- 47 Po tretie nie je pravda, že talianske orgány neboli povinné prijať opatrenia na rozdelenie bremena uvedené v oznámení o bankovníctve, a že preto Všeobecný súd nesprávne vyhlásil, že tieto záväzky podmieňujú vyhlásenie zlučiteľnosti pomoci poskytnutej banke BMPS s vnútorným trhom. Samotná Komisia totiž pripustila záväznú povahu týchto opatrení, keď uviedla, že ak sa členský štát od skutkových okolností prezentovaných tejto inštitúcii odchyli, bude vykonávať opatrenie vecne sa líšiace od schváleného opatrenia, na ktoré sa povolenie uvedenej inštitúcie nebude vzťahovať. Súdny dvor v bode 100 rozsudku z 19. júla 2016, Kotnik a i.(C-526/14, EU:C:2016:570), nerozhodol inak, keď dospel k záveru, že dotknutý členský štát síce na základe oznámenia o bankovníctve nie je povinný uložiť opatrenia na rozdelenie bremena, ale je povinný ich uložiť na to, aby sa pomoc považovala za zlučiteľnú s vnútorným trhom. V každom prípade v prejednávanej veci takéto opatrenia, ktoré sú súčasťou záväzkov prijatých talianskymi orgánmi, boli predbežnou podmienkou zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom, tak ako to vyplýva z odôvodnení 101 až 110 samotného sporného rozhodnutia.
- 48 Po štvrté tvrdenie, podľa ktorého Komisia nie je schopná zmeniť záväzky ponúknuté členskými štátmi a príjemcami pomoci na podmienky schválenia pomoci, už Súdny dvor zamietol v rozsudku z 3. apríla 2014, Komisia/Holandsko a ING Groep (C-224/12 P, EU:C:2014:213, body 80 a 81), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že záväzky prijaté členskými štátmi môžu byť v podstate Komisiou uložené ako podmienka na to, aby bolo možné pomoc považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 49 Komisia týmto odvolaním v podstate Všeobecnému súdu vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 35 až 41 a 58 napadnutého rozsudku rozhodol, že Braesch a i. majú aktívnu legitimáciu na to, aby sa svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ domáhali zrušenia sporného rozhodnutia, v ktorom táto inštitúcia konštatovala, že predmetná pomoc oznámená Talianskou republikou podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ predstavuje „štátnu pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorá je zlučiteľná s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.
- 50 Vzhľadom na to, že toto rozhodnutie bolo určené tomuto členskému štátu a nie Braesch a i., treba pripomenúť, že článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ stanovuje dva prípady, v ktorých sa fyzickej alebo právnickej osobe priznáva aktívna legitimácia na podanie žaloby proti aktu Únie, ktorý jej nie je určený. V prvom prípade možno takúto žalobu podať za predpokladu, že sa jej tento akt priamo a osobne týka. V druhom prípade môže takáto osoba podať žalobu proti regulačnému aktu, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia, ak sa jej priamo týka (rozsudok z 30. júna 2022, Danske Slagtermestre/Komisia, C-99/21 P, EU:C:2022:510, bod 41 a citovaná judikatúra).
- 51 Pokiaľ ide o otázku, či sú Braesch a i. priamo a osobne dotknutí sporným rozhodnutím v zmysle tohto ustanovenia, ktoré ako jediný Všeobecný súd preskúmal v napadnutom rozsudku, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka, iba vtedy, keď sa ich týka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (pozri najmä rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, a z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 33).
- 52 Vzhľadom na to, že žaloba v prvostupňovom konaní sa týkala rozhodnutia prijatého Komisiou v oblasti štátnej pomoci, je potrebné pripomenúť aj to, že v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci upraveného v článku 108 ZFEÚ treba rozlišovať medzi fázou predbežného preskúmania pomoci podľa odseku 3 tohto článku, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti predmetnej pomoci, a fázou preskúmania pomoci podľa odseku 2 uvedeného článku. Len v tejto fáze, ktorá má Komisii umožniť získať úplné informácie o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva povinnosť tejto inštitúcie poskytnúť dotknutým osobám možnosť predložiť svoje pripomienky (pozri najmä rozsudky zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 94, a z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 35).
- 53 Z uvedeného vyplýva, že tak ako Všeobecný súd správne pripomenul v bode 59 napadnutého rozsudku, ak Komisia bez začatia formálneho vyšetrovacieho konania upraveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ konštatuje rozhodnutím vydaným na základe odseku 3 tohto článku, že pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom, osoby, v ktorých prospech sú tieto procesné záruky stanovené, môžu dosiahnuť ich dodržanie len vtedy, keď majú možnosť napadnúť toto rozhodnutie na súde Únie. Z týchto dôvodov sa návrh na zrušenie takéhoto rozhodnutia podaný dotknutou osobou v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ vyhlási za prípustný, pokiaľ chce žalobca podaním žaloby zachovať svoje procesné práva, ktoré má podľa posledného uvedeného ustanovenia (pozri najmä rozsudky z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, EU:C:1993:197, body 23 až 26; z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, EU:C:1993:239, body 17 až 19, ako aj z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 36).

- 54 Naproti tomu ak žalobca spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia, ktorým bola posúdená pomoc, prijatého podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ alebo na záver konania vo veci formálneho zisťovania, samotná skutočnosť, že sa môže považovať za dotknutú osobu v zmysle odseku 2 tohto článku, nemôže stačiť na uznanie prípustnosti žaloby. Tento žalobca musí ešte dokázať, že má osobitné postavenie v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 51 tohto rozsudku. Je to tak najmä vtedy, ak je žalobcovo postavenie na trhu podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia (pozri najmä rozsudky zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 95, ako aj z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 37).
- 55 V prejednávanej veci je nesporné, že sporné rozhodnutie bolo prijaté po skončení fázy predbežného preskúmania stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ, ako aj upravenej v článku 4 ods. 3 nariadenia 2015/1589, a teda bez toho, aby bolo začaté formálne vyšetrovacie konanie stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj upravené v článku 4 ods. 4 tohto nariadenia. Ako pritom Všeobecný súd uviedol v bodoch 32 a 60 napadnutého rozsudku, nie je spochybnené ani to, že Braesch a i. svojím piatym žalobným dôvodom uvedeným pred Všeobecným súdom na účely zrušenia tohto rozhodnutia namietali porušenie procesných práv, ktoré im vyplývajú z článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 6 ods. 1 uvedeného nariadenia.
- 56 Za týchto okolností Všeobecný súd na účely určenia, či Braesch a i. sú sporným rozhodnutím priamo a osobne dotknutí v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, správne preskúmal, či majú Braesch a i. postavenie „dotknutej osoby“ v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ. Ako totiž vyplýva z judikatúry pripomenutej v bode 53 tohto rozsudku, žalobca, ktorý má toto postavenie, spĺňa tieto kritériá a je teda oprávnený podať žalobu o neplatnosť proti takémuto rozhodnutiu na účely zachovania svojich procesných práv.
- 57 Treba však konštatovať, že Všeobecný súd sa v bodoch 37, 40, 41 a 58 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Braesch a i. v prejednávanej veci toto postavenie mali.
- 58 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že definíciu pojmu „dotknutá osoba“, tak ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, normotvorca Únie kodifikoval v článku 1 písm. h) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), ktorý bol nahradený článkom 1 písm. h) nariadenia 2015/1589. Toto posledné uvedené ustanovenie definuje analogický pojem „zainteresovaná strana“ tak, že je ňou „akýkoľvek členský štát a akákoľvek osoba, podnik alebo združenie podnikov, ktorých záujmy by mohli byť ovplyvnené poskytnutím pomoci, najmä príjemca pomoci, konkurujúce si podniky a obchodné združenia“ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. septembra 2021, Ja zum Nürburgring/Komisia, C-647/19 P, EU:C:2021:666, bod 56 a citovanú judikatúru).
- 59 Hoci pojem „zainteresovaná strana“, ktorý je zadaný v tomto poslednom uvedenom ustanovení, zahŕňa osobitne podniky, ktoré sú konkurentmi príjemcu pomoci (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 3. septembra 2020, Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland a i./Komisia, C-817/18 P, EU:C:2020:637, bod 50, ako aj z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 36), nič to nemení na skutočnosti, že tak ako Všeobecný súd správne uviedol v bode 35 napadnutého rozsudku, tento pojem sa vzťahuje na neurčitý okruh adresátov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09, EU:C:2011:341, bod 63, ako aj zo 7. apríla 2022, Solar Ileias Bompaina/Komisia, C-429/20 P, EU:C:2022:282, bod 34).

- 60 Z judikatúry Súdneho dvora tak vyplýva, že podnik, ktorý nie je priamym konkurentom príjemcu pomoci, môže byť napriek tomu kvalifikovaný ako „zainteresovaná strana“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589, pokiaľ tvrdí, že do jeho záujmov môže byť zasiahnuté poskytnutím pomoci, čo vyžaduje, aby tento podnik z právneho hľadiska dostatočne preukázal, že pomoc môže mať konkrétny dopad na jeho postavenie (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, body 64 a 65, ako aj zo 7. apríla 2022, Solar Ilias Bompaina/Komisia, C-429/20 P, EU:C:2022:282, bod 35). Postavenie zainteresovanej strany teda nevyhnutne nepredpokladá konkurenčný vzťah (rozsudok z 2. septembra 2021, Ja zum Nürburgring/Komisia, C-647/19 P, EU:C:2021:666, bod 58).
- 61 Všeobecný súd po tom, ako v bode 36 napadnutého rozsudku v podstate pripomenul túto judikatúru, v bodoch 37 až 41 a 58 tohto rozsudku rozhodol, že Braesch a i. z právneho hľadiska dostatočne preukázali, že poskytnutie predmetnej pomoci, a teda prijatie sporného rozhodnutia, „môžu mať“ – podľa znenia bodov 37 a 41 uvedeného rozsudku – a dokonca „majú“ – podľa znenia bodu 58 tohto nariadenia – konkrétny vplyv na ich situáciu, a preto ich treba kvalifikovať ako „zainteresované strany“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589.
- 62 S cieľom dospieť k tomuto záveru Všeobecný súd v bode 39 napadnutého rozsudku uviedol, že podľa Braesch a i. časť sporného rozhodnutia, ktorá sa vzťahuje na opatrenia na rozdelenie bremena, sa dotýka ich záujmov, keďže reštrukturalizačný plán, tak ako bol schválený Komisiou, stanovuje možnosť zániku zmlúv FRESH, čo sa v ich neprospech neskôr aj stalo, a že z dôvodu vzájomnej závislosti medzi rôznymi zmluvnými vzťahmi, na ktorých sú založené nástroje FRESH, hospodárska ujma, ktorá z nich vyplýva z dlhodobého hľadiska vzhľadom na stratu výplaty poukážok spojených s dlhopismi FRESH, ktoré vlastní, je podstatná.
- 63 V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 40 napadnutého rozsudku spresnil, že je irelevantné, že Braesch a i. nespochybňujú zlučiteľnosť predmetných opatrení ako takú s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ, keďže záväzky talianskych orgánov týkajúce sa reštrukturalizačného plánu a opatrení na rozdelenie bremena sú neoddeliteľnou súčasťou oznámenej pomoci, v dôsledku čoho sa sporné rozhodnutie týka tejto pomoci a týchto záväzkov posudzovaných ako celok. Podľa Všeobecného súdu vzhľadom na to, že uvedená pomoc a záväzky, ktoré boli posudzované Komisiou, sú neoddeliteľne spojené, keďže jednak tieto záväzky podmieňujú vyhlásenie zlučiteľnosti predmetnej pomoci a jednak sa sporným rozhodnutím schválilo uplatnenie tejto pomoci, pričom sa uvedené záväzky stali povinnými, situácia Braesch a i. je nevyhnutne dotknutá všetkými týmito skutočnosťami a títo žalobcovia môžu brániť svoje záujmy iba tým, že sa budú domáhať zrušenia tohto rozhodnutia ako celku.
- 64 Treba pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 3 tohto nariadenia, keď Komisia po skončení fázy predbežného preskúmania, zavedenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ, zistí, že notifikované opatrenie predstavuje „štátnu pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorá nevyvoláva žiadne pochybnosti o jeho zlučiteľnosti s vnútorným trhom, prijme rozhodnutie o nevznesení námietok, ktorým vyhlasuje, že toto opatrenie je zlučiteľné s vnútorným trhom na základe ustanovení článku 107 ods. 3 ZFEÚ.
- 65 V predmetnom prípade, tak ako vyplýva z napadnutého rozsudku, predovšetkým z jeho bodov 8 až 12 a 14, Komisia, ktorá v spornom rozhodnutí po skončení fázy predbežného preskúmania konštatovala, že reštrukturalizačný plán a záväzky predložené Talianskou republikou sú vhodné na obnovenie dlhodobej životaschopnosti banky BMPS a že opatrenia na rozdelenie bremena medzi akcionárov a držiteľov podriadených cenných papierov, ktoré sú v nich upravené, obmedzujú v súlade s oznámením o bankovníctve výšku pomoci notifikovanej zo strany tohto

členského štátu na striktné minimum, dospela k záveru, že táto pomoc predstavuje „štátnu pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorú možno považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom z dôvodov finančnej stability na základe článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.

- 66 Hneď na úvod treba poukázať na to, že Braesch a i. svojou žalobou v prvostupňovom konaní, tak ako to viackrát potvrdili na pojednávaní pred Súdny dvorom a tak ako vyplýva už z bodu 63 tohto rozsudku, nespochybňujú ani to, že má predmetná pomoc povahu „štátnej pomoci“, ani jej zlučiteľnosť s vnútorným trhom, ale tak ako vyplýva z bodov 28 až 32 napadnutého rozsudku, spochybňujú len súlad časti opatrení na rozdelenie bremena notifikovaných Talianskou republikou, ktoré sú obsiahnuté v reštrukturalizačnom pláne popísanom v tomto rozhodnutí a sú premietnuté v záväzkoch uvedených v prílohe k tomuto rozhodnutiu, z hľadiska práva Únie, predovšetkým smernice 2014/59, nariadenia č. 806/2014, vlastníckeho práva zakotveného v článku 17 Charty a viacerých všeobecných zásad práva Únie.
- 67 V tejto súvislosti je nesporné, že opatrenia na rozdelenie bremena uvedené v spornom rozhodnutí stanovujú, tak ako vyplýva z bodov 39 a 58 napadnutého rozsudku, pričom Komisia to nespochybňuje, možnosť zániku zmlúv FRESH uzavretých medzi bankou BMPS a spoločnosťou JPM z dôvodu konverzie podriadených cenných papierov banky BMPS na vlastný kapitál.
- 68 V rámci toho, ako Všeobecný súd v bodoch 37, 40, 41 a 58 napadnutého rozsudku rozhodol, že tento vplyv na záujmy podriadených veriteľov BMPS vyplýva z predmetnej štátnej pomoci, a teda zo sporného rozhodnutia, z dôvodu, že opatrenia na rozdelenie bremena, na ktoré sa toto rozhodnutie vzťahuje, sú neoddeliteľnou súčasťou notifikovanej pomoci, a to na rovnakom základe ako reštrukturalizačný plán a záväzky predložené talianskymi orgánmi, takže Komisia týmto rozhodnutím spôsobila, že sa uvedené opatrenia stali záväznými, však tento súd porušil normy práva Únie upravujúce rozsah pôsobnosti uvedeného rozhodnutia, a tým sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, na základe ktorého je tento rozsudok nezákonný.
- 69 Je pravda, že Súdny dvor už v podstate rozhodol, že ak oznámené opatrenie pomoci obsahuje na návrh dotknutého členského štátu záväzky, ktoré sa tento štát zaviazal dodržať, na účely overenia, či sa povolenie vykonať takéto opatrenie pomoci, ktoré Komisia poskytla po skončení fázy predbežného preskúmania, uplatňuje aj za okolností, že sa tvrdí, že tento členský štát tieto záväzky nedodrжал, treba konštatovať, že uvedené záväzky sú neoddeliteľnou súčasťou povoleného opatrenia, keďže ich táto inštitúcia zohľadnila v rámci posudzovania zlučiteľnosti predmetnej štátnej pomoci s vnútorným trhom, takže toto povolenie platí len za predpokladu, že sú uvedené záväzky dodržané (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2015, Iglesias Gutiérrez a Rion Bea, C-352/14 a C-353/14, EU:C:2015:691, bod 28).
- 70 Predsa len však z toho nevyplýva, že takéto záväzky treba považovať za záväzky, ktoré by boli ako také uložené Komisiou, a že ich prípadné škodlivé účinky na tretie osoby sú pripísateľné rozhodnutiu prijatému touto inštitúciou.
- 71 Sporným rozhodnutím, ktoré bolo prijaté po skončení fázy predbežného preskúmania podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ a článku 4 ods. 3 nariadenia 2015/1589, totiž Komisia na účely posúdenia, či predmetná štátna pomoc vyvoláva pochybnosti, pokiaľ ide o jej zlučiteľnosť s vnútorným trhom, neuložila Talianskej republike ako povinnosť náležitosti reštrukturalizačného plánu a záväzkov predložených zo strany tohto členského štátu, medzi ktoré patria predovšetkým opatrenia na rozdelenie bremena medzi akcionárov a držiteľov podriadených cenných papierov.

- 72 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že tak ako už vyplýva z bodov 52 až 54 a 64 tohto rozsudku, takým rozhodnutím, akým je sporné rozhodnutie, Komisia nemôže dotknutému členskému štátu nič uložiť ako povinnosť alebo zakázať, ale je oprávnená len rozhodnutím o nevznesení námietok schváliť návrh pomoci, tak ako bol tento notifikovaný zo strany tohto členského štátu, pričom túto pomoc vyhlási za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Naopak, ak má Komisia pochybnosti o zlučiteľnosti notifikovanej pomoci s vnútorným trhom, je povinná začať formálne vyšetrovacie konanie stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ a upravené v článku 4 ods. 4 nariadenia 2015/1589.
- 73 V predmetnom prípade tak treba konštatovať, že Komisia sa v spornom rozhodnutí obmedzila na to, že Talianskej republike povolila vykonať predmetnú štátnu pomoc, pričom vzala do úvahy skutkový rámec, ktorý tento členský štát vopred vymedzil v reštrukturalizačnom pláne, a záväzky, ktoré tento členský štát oznámil na základe článku 108 ods. 3 ZFEÚ, s cieľom rozptýliť akékoľvek pochybnosti o zlučiteľnosti tejto pomoci s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.
- 74 Bolo tak úlohou Talianskej republiky, aby overila, že bude schopná dodržať záväzky obsiahnuté v povolení, ktoré bolo poskytnuté týmto rozhodnutím. Z tohto dôvodu jej prináležalo najmä ubezpečiť sa, že tieto záväzky sú v súlade s jej vnútroštátnou právnou úpravou a príslušnou právnou úpravou Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2015, Iglesias Gutiérrez a Rion Bea, C-352/14 a C-353/14, EU:C:2015:691, bod 29).
- 75 Z toho vyplýva, že sporné rozhodnutie treba kvalifikovať ako rozhodnutie zohľadňujúce záväzky, ktoré dotknutý členský štát dobrovoľne prijal vo fáze notifikácie predmetnej štátnej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júna 2013, Ryanair/Komisia, C-287/12 P, neuvverejnený, EU:C:2013:395, bod 67). Aj za predpokladu, že, tak ako tvrdia Braesch a i., Komisia pritlačila talianske orgány k tomu, aby do navrhovaných opatrení zahrnuli zmluvy FRESH, nič to nemení na skutočnosti, že takéto zahrnutie sa v každom prípade viaže na záväzky prijaté Talianskou republikou, a nie uložené ako povinnosť Komisiou v spornom rozhodnutí.
- 76 Komisia tak vo svojom odvolaní a na pojednávaní pred Súdny dvorom správne zdôraznila, že také rozhodnutie, ktorým sa štátna pomoc schvaľuje ako zlučiteľná s vnútorným trhom po skončení fázy predbežného preskúmania, akým je aj sporné rozhodnutie, ktorým Komisia nevzniesla námietky proti takejto pomoci, tak treba odlišovať od „podmienečného rozhodnutia“ v zmysle článku 9 ods. 4 nariadenia 2015/1589, prijatého po skončení formálneho vyšetrovacieho konania, ktorým Komisia ku svojmu rozhodnutiu o schválení štátnej pomoci sama pripája podmienky, ktoré jej umožňujú uznať zlučiteľnosť s vnútorným trhom, a povinnosti, ktoré jej umožňujú kontrolovať dodržiavanie tohto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júna 2013, Ryanair/Komisia, C-287/12 P, neuvverejnený, EU:C:2013:395, bod 67).
- 77 Preto nemožno usudzovať, že opatrenia na rozdelenie bremena, ktoré v prejednávanej veci oznámila Talianska republika v rámci postupu predbežného preskúmania, boli uložené samotným sporným rozhodnutím, keďže tieto opatrenia vyplývali výlučne z aktov prijatých týmto členským štátom.
- 78 Po prvé teda tomuto členskému štátu nič nebránilo v tom, aby oznámil reštrukturalizačný plán a záväzky obsahujúce iné opatrenia, až na to, že Komisia by v tomto prípade povinná začať formálne vyšetrovacie konanie stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ a upravené v článku 4 ods. 4 nariadenia 2015/1589 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, body 43 a 44).

- 79 Po druhé sporné rozhodnutie síce povoľuje Talianskej republike, aby notifikovanú pomoc vyplatila, pričom ju však na jej vyplatenie nezaväzuje (pozri najmä rozsudok z 20. mája 2010, *Todaro Nunziatina & C.*, C-138/09, EU:C:2010:291, body 52 a 53, ako aj uznesenie z 30. mája 2018, *Yančev*, C-481/17, neuvyverejnené, EU:C:2018:352, body 22 a 23), no nepredstavuje právny titul, na základe ktorého by bolo možné banke BMPS zakázať vyplácanie poukážok držiteľom dlhopisov FRESH, keďže takýto zákaz nemá pôvod v tomto rozhodnutí, ale v talianskom práve.
- 80 Z uvedeného vyplýva, že v rozpore s tým, ako rozhodol Všeobecný súd, opatrenia na rozdelenie bremena uvedené v spornom rozhodnutí neboli Komisiou uložené alebo vyhlásené za záväzné v tomto rozhodnutí, ale predstavujú čisto vnútroštátne opatrenia oznámené Talianskou republikou na základe článku 108 ods. 3 ZFEÚ, na základe jej vlastnej zodpovednosti, ktoré Komisia zohľadnila ako skutkovú okolnosť na účely posúdenia, či predmetná štátna pomoc môže byť v situácii, že v tejto súvislosti neexistujú žiadne pochybnosti, vyhlásená po skončení fázy predbežného preskúmania za zlučiteľnú s vnútorným trhom.
- 81 Zánik zmlúv FRESH, vo vzťahu ku ktorému Braesch a i. tvrdia, že im ako držiteľom dlhopisov FRESH môže spôsobiť značnú hospodársku ujmu, preto nemožno považovať za záväzný účinok sporného rozhodnutia, keďže nevyplýva z vykonania predmetnej pomoci ako takej. Vyplýva naopak z opatrení, ktoré sú síce z hľadiska skutkového stavu prepojené, ale z právneho hľadiska odlišné, a ktoré boli prijaté členským štátom, ktorý notifikoval túto pomoc Komisii. Skutočnosť, že tieto opatrenia boli okrem iného týmto členským štátom prijaté s cieľom dosiahnuť od Komisie rozhodnutie o schválení uvedenej pomoci a že sú predmetom záväzkov zohľadnených v takomto rozhodnutí tejto inštitúcie, nie je v tejto súvislosti relevantná.
- 82 Tento záver nemožno spochybníť tvrdeniami, ktoré uviedli Braesch a i. na podporu svojej žaloby.
- 83 Po prvé, pokiaľ ide o ich argumentáciu založenú na dôsledkoch, ktoré vyplývajú z porušenia opatrení na rozdelenie bremena uvedených v spornom rozhodnutí, je pravda, že tak ako vyplýva z bodu 69 tohto rozsudku, povolenie vykonať predmetnú štátnu pomoc poskytnuté Komisiou v tomto rozhodnutí platí len za predpokladu, že sú dodržané všetky faktory, ktoré táto inštitúcia zohľadnila v uvedenom rozhodnutí na účely posúdenia zlučiteľnosti uvedenej pomoci s vnútorným trhom.
- 84 Akékoľvek porušenie záväzkov prijatých Talianskou republikou v oblasti rozdelenia bremena zo strany banky BMPS, akým je napríklad vyplácanie poukážok držiteľom finančných nástrojov, na ktoré sa vzťahujú tieto záväzky, by viedlo k zneužitiu predmetnej pomoci v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ v spojení s článkom 1 písm. g) nariadenia 2015/1589. V takomto prípade by totiž v zmysle tohto článku 1 písm. g) príjemca túto pomoc využil v rozpore s rozhodnutím prijatým podľa článku 4 ods. 3 tohto nariadenia, keďže by tak vykonával inú pomoc, než akú schválila Komisia v spornom rozhodnutí (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. apríla 2022, *Autonome Provinz Bozen*, C-102/21 a C-103/21, EU:C:2022:272, bod 38).
- 85 V dôsledku toho by Komisia mohla v súlade s článkom 20 nariadenia 2015/1589 vo vzťahu k tejto pomoci začať formálne vyšetrovacie konanie stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ a upravené v článku 4 ods. 4 tohto nariadenia, s cieľom uložiť Talianskej republike povinnosť zrušiť alebo zmeniť pomoc, ktorá bola zneužitá, a prípadne aj nariadiť na základe článku 16 ods. 1 uvedeného nariadenia, ktorý sa na toto konanie uplatňuje *mutatis mutandis*, vrátenie neoprávnene vyplatených súm.

- 86 Okrem toho by pomoc, ktorá by bola vykonaná bez toho, aby zodpovedala pomoci, ktorá bola notifikovaná a schválená Komisiou v spornom rozhodnutí, bolo tiež možné považovať za „novú pomoc“ v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia 2015/1589 v spojení s článkom 1 písm. b) tohto nariadenia, ktorá by vzhľadom na to, že bola poskytnutá v rozpore s článkom 108 ods. 3 poslednou vetou ZFEÚ, predstavovala „protiprávnu pomoc“ v zmysle článku 1 písm. f) tohto nariadenia, a preto by vnútroštátne súdy mohli aj nariadiť jej vymáhanie (pozri analogicky rozsudok z 5. marca 2019, *Eesti Pagar*, C-349/17, EU:C:2019:172, body 87 až 89).
- 87 Hoci by však Talianskej republike takto mohla byť uložená povinnosť vrátiť predmetnú pomoc, nie je to z dôvodu, že by opatrenia na rozdelenie bremena uvedené v prílohe k spornému rozhodnutiu boli uložené týmto rozhodnutím, keďže Komisia, tak ako bolo uvedené v bode 72 tohto rozsudku, nemá takúto právomoc v rámci fázy predbežného preskúmania, ale tak ako vyplýva z bodov 84 a 86 tohto rozsudku, je to z dôvodu, že uvedená pomoc by už nezodpovedala opatreniam oznámeným zo strany tohto členského štátu na základe článku 108 ods. 3 ZFEÚ, a teda by sa už na ňu nevzťahovalo povolenie na vykonanie poskytnuté Komisiou v uvedenom rozhodnutí na základe článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.
- 88 Po druhé, pokiaľ ide o argumentáciu Braesch a i. založenú na oznámení o bankovníctve, podľa ktorej toto oznámenie v podstate podriaďuje zlučiteľnosť akejkoľvek pomoci, ktorá sa poskytuje bankám v súvislosti s finančnou krízou, s vnútorným trhom prijatím opatrení na rozdelenie bremena, treba konštatovať, že je pravda, tak ako správne poznamenali Braesch a i. a tak ako to vyplýva z bodu 12 napadnutého rozsudku, že Komisia v odôvodneniach 101 až 110 sporného rozhodnutia preskúmala súlad predmetnej pomoci s ustanoveniami tohto oznámenia, a to s cieľom uistiť sa, že suma tejto pomoci sa obmedzuje na nevyhnutné minimum, znížiť mieru narušenia hospodárskej súťaže na vnútornom trhu a čeliť morálnemu hazardu tým, že sa dohliadne na to, aby akcionári a podriadení veritelia banky BMPS náležite, pri dodržaní bodov 40 až 46 uvedeného oznámenia, prispievali na náklady reštrukturalizácie na základe primeraného rozdelenia bremena.
- 89 Vzhľadom na to, že Talianska republika v prejednávanej veci oznámila opatrenia na rozdelenie bremena za tým účelom, aby jej Komisia povolila poskytnúť predmetnú pomoc, Komisia bola navyše povinná vykonať takéto preskúmanie.
- 90 Na základe toho, že Komisia prijala pravidlá postupu, akými sú pravidlá uvedené v oznámení o bankovníctve, s cieľom stanoviť kritériá, na základe ktorých chce táto posudzovať zlučiteľnosť pomoci plánovanej členskými štátmi s vnútorným trhom, a tým, že prostredníctvom ich zverejnenia oznámila, že ich do budúcnosti bude uplatňovať na prípady, na ktoré sa vzťahujú, sa totiž samotná táto inštitúcia obmedzuje vo výkone voľnej úvahy, ktorú jej v tejto súvislosti priznáva článok 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ, a v zásade sa od týchto pravidiel nemôže odchyliť, pretože inak by mohla byť prípadne sankcionovaná z dôvodu porušenia základných právnych zásad, akými sú rovnosť zaobchádzania alebo ochrana legitímnej dôvery (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2016, *Kotnik a i.*, C-526/14, EU:C:2016:570, body 39 a 40, ako aj citovanú judikatúru).
- 91 Nič to však nemení na tom, že, tak ako už Súdny dvor rozhodol, skutočnosť, že štátna pomoc stanovuje opatrenie na rozdelenie bremena, ktoré spĺňa kritériá uvedené v tomto oznámení, predovšetkým v jeho bode 44, síce predstavuje podmienku, ktorá je v zásade dostatočná na to, aby Komisia vyhlásila túto pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom, no nie je na tento účel nevyhnutná (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2016, *Kotnik a i.*, C-526/14, EU:C:2016:570, bod 99).

- 92 Prijatím pravidiel postupu obsiahnutých v oznámení o bankovníctve sa totiž Komisia iba sama obmedzila pri výkone svojej voľnej úvahy, a to v tom zmysle, že ak jej členský štát notifikuje návrh štátnej pomoci, ktorý je v súlade s týmito pravidlami, táto inštitúcia v zásade musí tento návrh schváliť. Členské štáty si však zachovávajú možnosť oznamovať Komisii návrhy štátnej pomoci, ktoré nespĺňajú kritériá stanovené v tomto oznámení, a tak ako vyplýva z bodu 45 tohto oznámenia, táto inštitúcia môže za výnimočných okolností takéto návrhy schváliť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 43).
- 93 Komisia sa totiž prostredníctvom prijatia pravidiel postupu nemôže vzdať výkonu voľnej úvahy, ktorú jej priznáva článok 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ. Prijatie takého oznámenia, akým je oznámenie o bankovníctve, tak Komisiu nezaväzuje jej povinnosti preskúmať konkrétne výnimočné okolnosti, na ktoré v osobitnom prípade poukazuje členský štát na účely žiadosti o priame uplatnenie tohto ustanovenia, a odôvodniť to, že takejto žiadosti nevyhovela (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 41, ako aj citovaná judikatúra).
- 94 Z toho vyplýva, že prostredníctvom oznámenia o bankovníctve nemožno členským štátom uložiť samostatné povinnosti, ale toto oznámenie len stanovuje podmienky na zabezpečenie toho, aby štátna pomoc poskytnutá bankám v súvislosti s finančnou krízou, ku ktorej Komisia v rámci svojej voľnej úvahy podľa článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ musí prihliadnuť, bola zlučiteľná s vnútorným trhom. Toto oznámenie tak nemá záväzný účinok vo vzťahu k členským štátom, a predovšetkým im nemôže uložiť povinnosť prijať opatrenia na rozdelenie bremena (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, body 44, 45 a 70).
- 95 Členský štát tak nemusí bankám v ťažkostiach pred poskytnutím štátnej pomoci uložiť povinnosť konvertovať podriadené cenné papiere na základné imanie alebo ich odpísať, ani povinnosť tieto cenné papiere využiť na absorpciu vlastných strát. V takom prípade však zamýšľanú štátnu pomoc nebude možné považovať za obmedzenú na nevyhnutné minimum v zmysle znenia bodu 15 oznámenia o bankovníctve, keďže členský štát aj banky, ktoré by mali byť príjemcami takej pomoci, tak riskujú, že Komisia voči nim prijme rozhodnutie, ktorým vyhlási túto pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 100).
- 96 Po tretie, pokiaľ ide o argumentáciu Braesch a i. založenú na povinnosti Komisie overiť zlučiteľnosť všetkých opatrení notifikovaných Talianskou republikou s právom Únie, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry konanie vymedzené v článku 108 ZFEÚ nemôže nikdy smerovať k výsledku, ktorý by bol v rozpore s osobitnými ustanoveniami Zmluvy (rozsudky z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, EU:C:1993:239, bod 41; z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, C-156/98, EU:C:2000:467, bod 78, a z 15. apríla 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, bod 50). Komisia tak nemôže vyhlásiť za zlučiteľnú s vnútorným trhom štátnu pomoc, ktorá je ako taká alebo z hľadiska niektorých jej podmienok v rozpore s ustanoveniami alebo všeobecnými zásadami práva Únie (rozsudky z 15. apríla 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, bod 50, a z 22. septembra 2020, Rakúsko/Komisia, C-594/18 P, EU:C:2020:742, bod 44).
- 97 Ak sú totiž podmienky pomoci natoľko nerozlučne spojené s predmetom pomoci, že ich nemožno posudzovať samostatne, ich vplyv na zlučiteľnosť alebo nezlučiteľnosť pomoci ako celku sa musí nevyhnutne posudzovať prostredníctvom konania upraveného v článku 108 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. marca 1977, Iannelli & Volpi, 74/76, EU:C:1977:51, bod 14, a z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, EU:C:1993:239, bod 41).

- 98 Súdny dvor tak rozhodol, že štátnu pomoc v prospech hospodárskej činnosti spadajúcej do odvetvia jadrovej energie, ktorej preskúmanie by odhalilo, že porušuje pravidlá práva Únie v oblasti životného prostredia, nemožno na základe článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ vyhlásiť za zlučiteľnú s vnútorným trhom (rozsudok z 22. septembra 2020, Rakúsko/Komisia, C-594/18 P, EU:C:2020:742, bod 45). Ekonomická činnosť, ktorá je podstatou projektu financovaného z pomoci, je totiž neoddeliteľne spojená s predmetom tejto pomoci, a teda Komisia mala povinnosť sa vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, ubezpečiť o tom, že projekt financovania predmetnej jadrovej elektrárne neporušuje uvedené pravidlá práva Únie.
- 99 Rovnako tak Súdny dvor za okolností, keď členský štát v podstate zmenil podmienky určujúce totožnosť osôb, ktoré by mohli využívať už existujúcu schému pomoci, čo malo údajne za následok porušenie zásady rovnosti zaobchádzania vo vzťahu k určitým hospodárskym subjektom, odmietol tvrdenie, podľa ktorého takéto porušenie zásady rovnosti zaobchádzania vyplývajúce z tejto zmeny schémy v každom prípade nemôže založiť nezákonnosť rozhodnutia Komisie o schválení tejto schémy, tak ako bola táto zmenená (rozsudok z 15. apríla 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, body 49 až 52). Takéto pravidlá, ktoré stanovujú podmienky oprávnenosti schémy pomoci, sú totiž rovnako neoddeliteľne spojené s pomocou ako takou, a tak patria medzi faktory, ktoré má Komisia preskúmať a prípadne aj schváliť, takže v prípade, že takéto pravidlá vedú k porušeniu všeobecných zásad práva Únie, aj rozhodnutie prijaté Komisiou, ktoré takúto schému povoľuje, je nevyhnutne nezákonné.
- 100 Z uvedeného vyplýva, že v predmetnom prípade Komisia nemohla vyhlásiť štátnu pomoc notifikovanú Talianskou republikou za zlučiteľnú s vnútorným trhom na základe článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ bez toho, aby sa vopred ubezpečila, že táto pomoc, rovnako ako rekapitalizácia banky BMPS, na ktorej financovanie bola daná pomoc určená, neporušuje okrem iného ďalšie relevantné ustanovenia alebo všeobecné zásady práva Únie.
- 101 Je tak nesporné, že v spornom rozhodnutí, tak ako vyplýva z jeho odôvodnení 120 až 136, Komisia overila, že predmetná štátna pomoc je v súlade so smernicou 2014/59 a v odôvodnení 137 tohto rozhodnutia dospela k záveru, že táto pomoc spĺňa podmienky uvedené v článku 32 ods. 4 písm. d) tejto smernice, medzi ktoré patrí jej schválenie podľa článkov 107 a 108 ZFEÚ, na to, aby formy mimoriadnej verejnej finančnej podpory pre úverovú inštitúciu alebo investičnú spoločnosť, tak ako sú tieto uvedené v tomto článku 32 ods. 4 písm. d) a ktorých cieľom je vyhnúť sa vážnemu narušeniu hospodárstva členského štátu alebo ho napraviť a zachovať finančnú stabilitu, nevedli k vzniku riešenia krízovej situácie.
- 102 V rámci tejto analýzy Komisia predovšetkým v odôvodnení 132 sporného rozhodnutia, ale aj v jeho odôvodneniach 101 až 110 overila, že opatrenia na rozdelenie bremena stanovené v reštrukturalizačnom pláne sú primerané na účely obmedzenia výšky poskytnutej pomoci na striktné minimum, ktoré je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa spočívajúceho v rekapitalizácii banky BMPS.
- 103 Komisia naopak nemusela overiť, či samotné toto rozdelenie bremena, o ktorom rozhodla Talianska republika, porušuje práva, o ktorých Braesch a i. tvrdia, že im vyplývajú z práva Únie alebo z vnútroštátneho práva. Aj keby sa totiž takéto porušenie preukázalo, nevyplývalo by z pomoci ako takej, z jej cieľa alebo podmienok, ktoré sú s ňou neoddeliteľne spojené, ale tak ako vyplýva z bodu 81 tohto rozsudku, z opatrení prijatých týmto členským štátom s cieľom dosiahnuť od Komisie rozhodnutie povoľujúce uvedenú pomoc po skončení fázy predbežného preskúmania.

- 104 Za týchto okolností, ak sa tretia osoba domnieva, že je dotknutá opatreniami prijatými orgánmi členského štátu v kontexte reštrukturalizácie podniku, skutočnosť, že tieto opatrenia patria do rámca reštrukturalizačného plánu vyžadujúceho poskytnutie štátnej pomoci a že v dôsledku toho tento členský štát túto pomoc notifikuje Komisii s cieľom požiadať o schválenie uvedenej pomoci po skončení fázy predbežného preskúmania, nepriznáva tejto tretej osobe postavenie „zainteresovanej strany“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589 v rámci konania vedeného touto inštitúciou na základe článku 108 ZFEÚ. V takom prípade, ak sa uvedená tretia osoba domnieva, že z dôvodu prijatia takýchto opatrení dotknutý členský štát porušil právo Únie, musí napadnúť zákonnosť týchto opatrení na vnútroštátnom súde, ktorý je v tejto súvislosti jediným príslušným súdom, pričom tento súd má možnosť, ba dokonca povinnosť, pokiaľ rozhoduje v poslednom stupni, obrátiť sa podľa potreby na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania na základe článku 267 ZFEÚ s cieľom položiť mu otázky týkajúce sa výkladu alebo platnosti príslušných ustanovení práva Únie.
- 105 V predmetnom prípade pritom tak ako už bolo konštatované v bode 66 tohto rozsudku, Braesch a i. netvrdia, že sú dotknutí predmetnou pomocou, vo vzťahu ku ktorej navyše nespochybňujú ani to, že predstavuje „štátnu pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ani že je zlučiteľná s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ, ale tvrdia, že na nich mali vplyv opatrenia na rozdelenie bremena upravené v spornom rozhodnutí, ktorých súlad s právom Únie, ktorý je predmetom žalobných dôvodov uvádzaných na podporu ich žaloby v prvom stupni, vyvoláva podľa ich názoru vážne pochybnosti, ktoré mali Komisiu priviesť k tomu, aby začala formálne vyšetrovacie konanie.
- 106 Ako však vyplýva z bodov 69 až 80 tohto rozsudku, tieto opatrenia na rozdelenie bremena sú čisto vnútroštátnymi opatreniami, ktoré Talianska republika oznámila na svoju vlastnú zodpovednosť a ktoré tak neboli uložené Komisiou, a sú teda z právneho hľadiska odlišné od predmetnej pomoci, pričom táto inštitúcia ich len zohľadnila ako skutkovú okolnosť na účely prijatia sporného rozhodnutia. Preto tak ako vyplýva z bodu 104 tohto rozsudku, prináleží výlučne príslušným vnútroštátnym súdom, aby preskúmali zákonnosť uvedených opatrení z hľadiska príslušného vnútroštátneho práva a práva Únie.
- 107 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že vnútroštátny súd, ktorý by na základe návrhu na preskúmanie zákonnosti predmetných opatrení na rozdelenie bremena zrušil tieto opatrenia v celom rozsahu alebo sčasti z dôvodu, že sú nezákonné, by nerozhodol v rozpore so sporným rozhodnutím, keďže v tomto rozhodnutí neboli tieto opatrenia uložené a neposúdil sa v ňom ich súlad s právom Únie.
- 108 V prípade, že by uvedený súd s ohľadom na výklad práva Únie, ktorý by Súdny dvor poskytol po skončení prípadného konania o návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, dospel k záveru, že predmetné opatrenia na rozdelenie bremena sú v celom rozsahu alebo čiastočne nezákonné, Talianskej republike by v prípade, že by jej už táto nezákonnosť neumožňovala splniť všetky záväzky prijaté voči Komisii pri vykonávaní notifikovanej pomoci v súlade so schválením poskytnutým v napadnutom rozhodnutí, prináležalo notifikovať nové opatrenia na základe článku 108 ods. 3 ZFEÚ, pretože inak by bola povinná, tak ako vyplýva z bodov 84 až 86 tohto rozsudku, vrátiť pomoc, ktorá už bola vyplatená na základe tohto rozhodnutia.

- 109 Z uvedeného vyplýva, že po prvé v rozpore s tým, čo uviedli Braesch a i. na pojednávaní pred Súdny dvorom, títo nie sú nijako zbavení práva na účinný prostriedok nápravy pred súdom zaručený v článku 47 prvom odseku Charty a po druhé Všeobecný súd v bode 40 napadnutého rozsudku nesprávne rozhodol, že Braesch a i. mohli brániť svoje záujmy len prostredníctvom návrhu na zrušenie sporného rozhodnutia podaného na súd Únie.
- 110 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie spočívajúce v tom, že Všeobecný súd v bodoch 37, 40, 41 a 58 tohto rozsudku konštatoval, že Braesch a i. musia byť kvalifikovaní ako „zainteresované strany“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589.
- 111 Jedinému odvolaciemu dôvodu, ktorý Komisia uviedla vo svojom odvolaní, preto treba vyhovieť.
- 112 V dôsledku uvedeného treba napadnutý rozsudok zrušiť.

O žalobe na Všeobecnom súde

- 113 V súlade s článkom 61 prvým odsekom druhou vetou Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.
- 114 V prejednávanej veci ide o takýto prípad, pokiaľ ide o námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou v priebehu konania pred Všeobecným súdom, spočívajúcu v tom, že Komisia vytýka Braesch a i. nedostatok aktívnej legitimácie v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ na účely návrhu na zrušenie sporného rozhodnutia.
- 115 Na úvod treba konštatovať, že tak ako správne tvrdí Komisia v tejto námietke, sporné rozhodnutie, ktoré je určené Talianskej republike, nepredstavuje regulačný akt v zmysle článku 263 štvrtého odseku druhej časti vety ZFEÚ, keďže nie je všeobecne záväzným právnym aktom (rozsudok zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 92, ako aj citovaná judikatúra).
- 116 Za týchto okolností treba v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 50 tohto rozsudku preskúmať len to, či tak ako tvrdí Komisia vo svojej námietke neprípustnosti, Braesch a i. nemôžu byť považovaní za osoby priamo a osobne dotknuté týmto rozhodnutím v zmysle článku 263 štvrtého odseku prvej časti vety ZFEÚ.
- 117 V prvom rade, pokiaľ ide o to, že sa Braesch a i. prostredníctvom svojho piateho žalobného dôvodu snažia ochrániť procesné práva, ktoré im vyplývajú z článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 6 ods. 1 nariadenia 2015/1589, treba uviesť, že z dôvodov uvedených v bodoch 64 až 110 tohto rozsudku nemajú postavenie „dotknutých osôb“ a „zainteresovaných strán“ v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 1 písm. h) tohto nariadenia, a teda ich na tento účel nemožno považovať za osoby priamo a osobne dotknuté týmto rozhodnutím v zmysle článku 263 štvrtého odseku prvej časti vety ZFEÚ.
- 118 Z toho vyplýva, že Braesch a i. nemajú aktívnu legitimáciu v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ na účely zachovania procesných práv, ktoré by im vyplývali z článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 6 ods. 1 nariadenia 2015/1589.

- 119 V druhom rade, pokiaľ ide o to, že Braesch a i. prostredníctvom svojich prvých štyroch žalobných dôvodov chcú spochybníť dôvodnosť sporného rozhodnutia, treba pripomenúť, že v súlade s judikatúrou založenou na rozsudku z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, EU:C:1963:17), na ktoré sa odkazuje v bodoch 51 a 54 tohto rozsudku, títo účastníci konania by v takomto prípade mohli tvrdiť, že sú týmto rozhodnutím osobne dotknutí v zmysle článku 263 štvrtého odseku prvej časti vety ZFEÚ len vtedy, ak by sa ich uvedené rozhodnutie týkalo na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe skutkovej okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené, pričom o takýto prípad by išlo predovšetkým vtedy, ak by ich postavenie na trhu bolo podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia.
- 120 V predmetnom prípade je však nesporné, že Braesch a i. netvrdia, že sporné rozhodnutie má akýkoľvek vplyv na ich konkurenčné postavenie na trhu, ale v podstate sa obmedzujú na tvrdenie, že po prvé zaslali Komisii list vyjadrujúci ich obavy, pokiaľ ide o negatívny vplyv tohto rozhodnutia na ich situáciu, a po druhé, že uvedené rozhodnutie v rámci toho, ako vo svojom odôvodnení 32 a v poznámke po čiarou 35 nachádzajúcej sa v tomto odôvodnení popisuje opatrenia na rozdelenie bremena uvedené v reštrukturalizačnom pláne, pokiaľ ide o podriadených veriteľov banky BMPS, odkazuje na zmluvu o požitkoch vzťahujúcu sa na nástroje FRESH, tak ako je táto uvedená v bode 2 napadnutého rozsudku.
- 121 Takéto okolnosti však nijako nepreukazujú, že sa Braesch a i. nachádzajú v skutkovej situácii, ktorá ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené, keďže títo sú dotknutí opatreniami na rozdelenie bremena uvedenými v spornom rozhodnutí ako držitelia finančných nástrojov rovnakým spôsobom ako všetci ostatní držitelia nástrojov, ktorí sú dotknutí týmito istými opatreniami. V tejto súvislosti je v rozpore s tým, čo Braesch a i. uviedli predovšetkým na pojednávaní pred Súdny dvorom, irelevantné, že na rozdiel od týchto iných finančných nástrojov, samotné nástroje FRESH údajne nie sú výslovne uvedené v zákonomnom dekréte 237/2016.
- 122 Okrem toho treba zdôrazniť, že v súlade s judikatúrou Súdneho dvora len samotná tá skutočnosť, za predpokladu, že by bola preukázaná, že Braesch a i. zohrávali aktívnu úlohu v rámci fázy predbežného preskúmania vedeného Komisiou, nemôže stačiť na to, aby boli uznaní za osoby, ktoré sú osobne dotknuté sporným rozhodnutím, pokiaľ sa nepreukáže, že ich postavenie na trhu bolo podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom tohto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 38 a citovanú judikatúru).
- 123 Z toho vyplýva, že Braesch a i. nie sú osobne dotknutí sporným rozhodnutím v zmysle judikatúry pripomenutej v bodoch 51 a 54 tohto rozsudku.
- 124 Vzhľadom na kumulatívnu povahu podmienok stanovených v článku 263 štvrtom odseku prvej časti vety ZFEÚ, podľa ktorých musí byť osoba priamo a zároveň osobne dotknutá aktom, ktorého zrušenie sa navrhuje, skutočnosť, že žalobca jednu z týchto podmienok nespĺňa, má za následok, že žaloba o neplatnosť, ktorú žalobca podal proti tomuto aktu, sa musí považovať za neprípustnú (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. októbra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 76, ako aj zo 4. decembra 2019, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisia, C-342/18 P, neuvverejnený, EU:C:2019:1043, bod 37).

- 125 Z toho vyplýva, že Braesch a i. nemajú ani aktívnu legitimáciu na účely napadnutia dôvodnosti sporného rozhodnutia.
- 126 V dôsledku uvedeného treba námietke neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia v prvostupňovom konaní, vyhovieť v rozsahu, v akom Komisia vytýka Braesch a i. nedostatok aktívnej legitimácie v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ na účely návrhu na zrušenie sporného rozhodnutia.
- 127 Žalobu podanú na prvom stupni preto treba zamietnuť ako neprípustnú.

O trovách

- 128 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak odvolanie je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania.
- 129 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 130 Keďže v prejednávanej veci Braesch a i. nemali vo veci úspech a Komisia navrhla, aby im bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania, je opodstatnené im uložiť povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s konaním na Všeobecnom súde a s týmto odvolaním.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 24. februára 2021, Braesch a i./Komisia (T-161/18, EU:T:2021:102), sa zrušuje.**
- 2. Žaloba, ktorú na prvom stupni podali Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP a Bybrook Capital Badminton Fund LP a v ktorej sa navrhovalo zrušenie rozhodnutia Komisie C(2017) 4690 final zo 4. júla 2017, týkajúceho sa štátnej pomoci SA.47677 (2017/N) – Taliansko, nová pomoc a zmenený reštrukturalizačný plán spoločnosti Banca Monte dei Paschi di Siena, sa zamieta ako neprípustná.**
- 3. Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP a Bybrook Capital Badminton Fund LP znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou, vzťahujúce sa tak na prvostupňové konanie, ako aj na odvolacie konanie.**

Podpisy